

Bjørn Refstad forteller om sin vei til «Acts-28» bibelforståelsen

Med 'Acts-28' – menes – at menighetens start og husholdning først begynte etter at Apg. 28 ble lukket, omkring år 62 e. Kr.

(Redaksjonell bemerkning, Jan Lilleby.)

Her kommer en liten fortelling om min vei til den åndelige forståelsen jeg nå har i forhold til Israel og menigheten.

Først en liten introduksjon om hvem jeg er og hva jeg har opplevd.

Da jeg bare var 1 år gammel døde min mor, og jeg og en litt eldre bror ble sendt på barnehjem. Det mente barnevernet, da i 1950, var den beste løsningen! På denne måten mistet jeg stort sett kontakten med far og 3 eldre brødre samt resten av familien. BILDE:

Bjørn Refstad.

I over 20 år bodde jeg på dette barnehjemmet, og jeg anklager ikke de som arbeidet der, for de gjorde så godt de kunne! Men de psykiske følgene av dette gjorde at jeg som 24 åring forsøkte å ta mitt eget liv. Etter denne opplevelsen kjente jeg at noe begynte å skje, og kort fortalt ble jeg en kristen! Jeg møtte altså den oppstandne Jesus Kristus i troen!

Det var som om jeg allerede var satt i himmelen! En herlig og sann opplevelse som jeg nå i ettertid har fått bekreftet i henhold til Guds ord i Efeserbrevet og i Kolosserbrevet.

Vel, et skritt tilbake i tiden; kort tid etter min frelsesopplevelse fikk jeg et sjokk i og med at pastoren i menigheten ble avslørt for utuktig omgang med unge menn! Samtidig prøvde han å fryse meg ut av menigheten bl.a. ved å tilby meg en evangelisttjeneste på Vestlandet! Da sa jeg takk for meg og havnet i Sarons Dal og Aril Edwardsen.

Der var det åpne dører og jeg kunne sikkert ha fått en fremtid der. Men jeg kjente uro uten å kunne forklare hvorfor. Men jeg tror at vi blir beskyttet fra ting som ikke er i tråd med Guds vilje.

Siden har jeg vært innom Livets Ord, Moss Bibelsenter, og Levende Ord for å nevne de mest kjente. Hele tiden har jeg opplevd denne indre uroen i forhold til det jeg fikk se og høre uten egentlig å forstå hva som skjedde med meg. I 2005 reiste min kone Tove og jeg tilbake til Livets Ord i Uppsala med det håp at vi der kunne finne et åndelig hjem hvor vi kunne være med og tjene Herren. Men vi merket at det var en åndelig atmosfære vi ikke kjente oss fortrolig med. Derfor reiste vi hjem til Norge i 2009 og har siden det holdt oss mer eller mindre i ro og lest Bibelen.

Vi kom i kontakt med bøker av Oskar Edin Indergaard, som åpnet våre øyne og forstand for en annen forståelse av Ordet!

Men så begynte vi å se at det ikke var helt i samsvar med Guds åpenbarte ord til oss i menighetens tidshusholdning. Men han hadde mye fint!

Det vi etter hvert begynte å se var at Apostelgjerningene var en utrolig spennende og dramatisk historie om det oppdraget som apostlene og Paulus hadde for å få hele Israel til å omvende seg og tro på Messias. For da skulle Han komme

igjen i deres levetid.

Dette har vi så fått bekreftet, gjennom den undervisning som Jan Lilleby har formidlet til oss. Men det var med bevende hjerter vi begynte å lese hans undervisning, for den virket fryktelig fremmed og radikal!

Det var en virkelig øyenåpner og en sterk bekreftelse om at vi nå endelig hadde kommet inn på det sporet som Jesus vil at alle kristne skal komme inn på; nemlig å forstå Bibelens budskap til oss: Israel er på grunn av ulydighet mot Herrens kall satt til side og menigheten har kommet til inntil jødene som nasjon omvender seg til sin Messias. Dette kan først skje i slutten av trengselstiden, ikke før. Etter som jeg ser det, så har kristenheten gjort samme bommert som Abraham og Sara gjorde da de fikk et løfte om en sønn. De fant en menneskelig løsning på et guddommelig kall, og Abraham gikk inn til Hagar, som fødte ham Ismael. Ikke akkurat hva Gud hadde ment! På samme måte med Israel i dag: Guds løfte om et fremtidig Israel ut i fra Ordet har mennesker prøvd å virkeliggjøre utenfor Guds vilje! Er dagens Israel en ny Ismael? Jeg bare spør! Gud velsigne dere som leser dette!

Med vennlig hilsen Bjørn Refstad.